

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Tenemur-ne sub pœna peccati stare promissis in baptismo factis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

Can. *Primum.*
De Consecr.
dist. 4.

dicitur in Canone, si abrenuntiat diabolo & omnibus damnosis operibus ejus; atque fallacibus pompis: ut primum respuat errorem, & sic appropinquet ad veritatem, possitque, juxta Apostolum, deponere veterem hominem secundum pristinam conversationem, qui corrumpitur secundum desideria erroris, abnegans impietatem & secularia desideria. Nam ut ait Divus Augustinus relatus in Canone.

Can. *Tres sunt*
De Pœnit.
dist. 1.

Omnis qui jam arbiter voluntatis sue constitutus est, cum accedit ad Sacramenta fidei, nisi eum pœniteat vita veteris, novam non potest inchoare.

Concil. *Parisi.*
6. lib. 1. cap.
10.

Quest. 10. Quid significant pompæ diaboli, quibus renuntiare tenetur baptizandus?
Resp. Pompa diaboli, ut ait Concilium Parisiense, hæc est, qua pompa mundi, id est, ambitio, arrogantia, vana gloria, omnisque cujuslibet rei superfluitas in humanis usibus: unde plerumque crescit elatio, qua multoties honestati solet adscribi. Ita ut omnes Christiani virtute promissi in Baptismo facti teneantur tantum necessaria sumere, in usu rerum creaturarum, superflua quæque respuendo, quæ avaritia, superbia & sensualitas introduxerunt, ut facile dignosci potest in hominibus mundanis in illorum vestitu, in mensarum, & cubiculorum apparatu, reliquisque mundanorum hominum ludicris rebus ad voluptatem pertinentibus: in quibus, non sine dedecore nominis Christiani, naturæ corruptæ ostentatur concupiscentia, & hæc sunt pompæ satanæ quibus non minus quam ipsi satanæ in Baptismo renuntiavimus.

Quest. 11. Tenemur-ne sub pœna peccati stare promissis factis in Baptismo?

Resp. Strictissimè tenemur, ut enim ait sanctus Ephrem Syrus Hædessæ Diaconus: Abre-

De Sacram. Baptismi. Cap. VII. 95

nuntiatio, quam in Baptismo fecimus, nominata quidem apparet parva; ceterum intellecta admodum magna: quam qui servare valuerit, beatissimus erit. Paucis namque verbis cuncta qua nominantur mala, quaeque odit Deus, valere jubemus & abrenuntiamus. Quibus omnibus & horum similibus abrenuntiat Christianus quicumque in abrenuntiatione sancti Baptismatis, qua cuncti novimus, opera atque doctrinas esse diabolorum. Atque haec cuncta dum in tenebris essemus, sub potestate diaboli, didicimus, priusquam lux affulgeret nobis, essemusque adhuc sub peccato venundati. Quando autem benignissimo misericordissimoque Domino placuit, nos ex hujuscemodi liberare errore, visitavit nos Oriens ex alto; apparuitque gratia Dei Salvatoris, & dedit semetipsum pro nobis commutationem, redemitque nos ab errore Idolorum proprio sanguine, & dignatus est regenerare nos per aquam & Spiritum: haec omnia abnegavimus, & veterem hominem una cum actionibus suis exuimus, novum vero Adam induimus. Praefata igitur haec opera mala, qui post gratiam in sacro Baptismate acceptant, fecerit, gratiam excidit, Christusque tali in peccatis permanenti nihil proderit. Auditis o Christi amatores, quanta malorum multitudini abrenuntiavimus paucis verbis: atqui haec ipsa abrenuntiatio, & pulchra confessio, exigetur à quocumque Christiano in illa die. Scriptum est enim: quoniam ex verbis tuis justificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. Iterumque Dominus ait: de ore tuo te judico, serve nequam. Perspicuum est igitur, Fratres, quia verba nostra vel iudicatura sint nos, vel justificatura in hora illa.

S. Ephrem,
qui floruit.
4. saeculo an-
no 360. in
tract de Abren-
nuntiatione,

s. Chrysoft.
Homil. 21. ad
populum An-
tiochenum.

Et ut eloquenter ait Divus Chrysoftomus, Sicut nos servos ementes, ipsos qui venduntur, prius interrogamus an nobis servire velint? ita facit & Christus, quando debet te in servitutem capere, prius interrogat an velis illum crudelem tyrannum dimittere, & imitem, & à te foedera suscipit: non enim coactum est ipsius imperium. Sed nisi gratiam habeas, & à ipso & spontè ejus velis dominatui adscribi, non cogo, inquit, neque compello, & nos quidem improbissimos servos non eligeremus emere. Quod si quando eligeremus, voluntate mala emeremus, & tale pretium erogaremus. Christus autem ingratos emens servos, & iniquos, optimi servi pretium erogavit: immo verò multò majus, ut neque ratio, neque mens ipsius magnitudinem capiat: non enim cælum & terram, & mare dans, sed omnibus his pretiosorem sanguinem suum effundens, ita nos redemit: & post hæc omnia non testes à nobis, non Chirographa exigit, sed sola contentus est voce: & si dicas ex corde abrenuntio tibi satana, & pompa tua, totum recepit. Hoc igitur dicamus, abrenuntio tibi satana: tanquam in illa die hujus vocis rationem reddituri, & ipsam custodiamus, ut salvum tunc reddamus depositum.

Et sicut sine calceamentis, vel vestimentis vestrum nemo in forum descendere eligeret; ita sine verbo hoc nunquam in forum prodeas, sed cum es janua vestibula transgressurus, hoc prius loquere verbum: Abrenuntio tibi satana, & conjungor tibi Christe. Nec unquam absque hac voce exeas: hæc erit tibi baculus, hæc armatura, hæc turris inexpugnabilis.

Quæst. 12. Quomodo instruendus est populus à Parocho circa promissiones in Baptismo factas. Resp.